

POTÁBOROVÉ SETKÁNÍ

HURNA

13. - 15.10.2017

V pátek 13. října jsme se sešli ve velkém počtu na vlakovém nádraží v Jihlavě. Zde každý člen dostal přísně tajnou zprávu. Mladší děti obdržely informaci o svém přiděleném úkolu, který mají splnit cestou na Huckrom a ti starší, dle rozkazu ve zprávě, pokračovaly dál vlakem až na utajené místo výsadku. Povel vystupovat zazněl v DC.

Na zastávce v Dolní Cerekvi, jsme našli další zprávu a to, kudy se naše kroky mají dále ubírat. Na strastiplné cestě směr Čeřínek, nás u Hurdovky očekávalo a i překvapilo Slunce. Zde proběhl rychlý výsadek, což znamenalo přemoci Slunce a získat od ní další zprávu. Z ní jsme se dozvěděli, že se nesmíme vrátit do základního tábora, ale máme si obstarat potraviny a zajistit si nouzové přespání. Naše cesta tedy pokračovala k bunkru, kde jsme našli bednu se základními potravinami. Jelikož byla bedna hodně těžká, rozdělili jsme si potraviny spravedlivě do batohů. Následně byli vybráni dva siláci (Johnny a Matty), kteří ponесou prázdnou bednu k přechodnému táboru. Ale jaké bylo překvapení, když ti dva siláci, bednu sotva vlekli. Najedou Johnny povídá : „V tý bedně je snad schovaný Danda“. Maty na to : „, To si děláš srandu, ten by se tam nevešel.“ „, Ne, Danda je na záchodě,“ potutelně řekla Vodoušice. A v tu chvíli ještě Jůla pronesla: „, tak se podívejte do bedny přeci...“A co se nestalo.... Z bedny, k překvapení těch dvou, hádejte kdo vyskočil z bedny...?? :)

Ale to už se v dále (nebo blízko?) ozvala střelba a příběhla Jáňa s Hajným, že jsou pronásledováni. „, Rychle, všichni musíme do úkrytu!“ , zvolala Jáňa. Nastal rychlý úprk s plnou polní k Tomanům, kde jsme to již dobře znali z předchozích misí. Zde jsme našli útočiště, které nám posloužilo nejen k úkrytu před nepřáteli, ale i k následnému přespání v blízkém seníku. Po zklidnění situace a průzkumu přilehlého okolí a zajištění bezpečnosti, jsme si rozdělali oheň, nachystali večeři a připravili ležení. Večer, u plápolajícího ohýnku, jsme si pak už jen povídali, zahráli pár písniček a hybaj už na kutě.

Mezitím mladší hurňáčci vystoupili ve Dvorcích a vydali se směr Huckrom. Cestou si každý sám plnil svůj úkol, který obdržel v tajném rozkaze. Na Huckromu, po ubytování a vybalení, na ně čekali soutěže a úkoly pod vedením Dušánka, Sýčka, Vášovky a jednohého Štěpy. Nejmenší děti, díky obrázkům a číslům v lese, se pokusily dát dohromady zprávu, kde naleznou svoji páteční večeři. U této hry bylo důležité, jakou kdo má paměť, protože si musely zapamatovat obrázek s číslem, který nahlásily zapisovateli. Ale aby si děti bystřily paměť ještě víc, bylo to zkomplikované navíc tím, že to byl rozstříhaný obrázek, který musely složit a z druhé strany našly onu zprávu o večeři a ještě psanou morseovkou :)

/ - / . - / - // - . - / - . . / . // . - - / . // - - - / . - . / . - / - . / - . / . . . //

. - // . - . / . - . / . / . . . // - . / . / - . // - / . - / - // - . / . / . . / . . - / . . / - / . //

Ale jsou šikovní, protože to všechno zvládly! A co že to bylo? No přeci špekáčky na opékání.:)

Ráno bylo mokré a tak ti nejmenší na chalupě v klidu posnídali a chvíli si malovali. Klid ale nevydržel dlouho. K udržení vojenské zdatnosti je potřeba být stále připraven a díky večerní informaci, abychom byli stále ve střehu před případnými nepřáteli, nastala bojovka v lese. Při ní se musela prokázat mrštnost a hbitost.

